

Queer domesticita: prostor, design, každodennost.

PhDr. Ladislav Jackson,
Katedra teorií a dějin umění
Fakulta výtvarných umění VUT

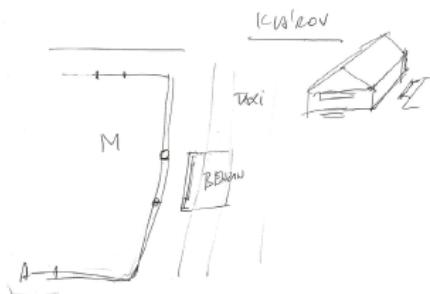
2. Záchod „Rudý ďábel“, půdorys.

4. Záchod „Slepá paní“, vlevo situacní plán s půdorysem, vpravo pohled zepředu.

3. Záchod „U Lídy“, nahoře pohled zepředu, dole půdorys.

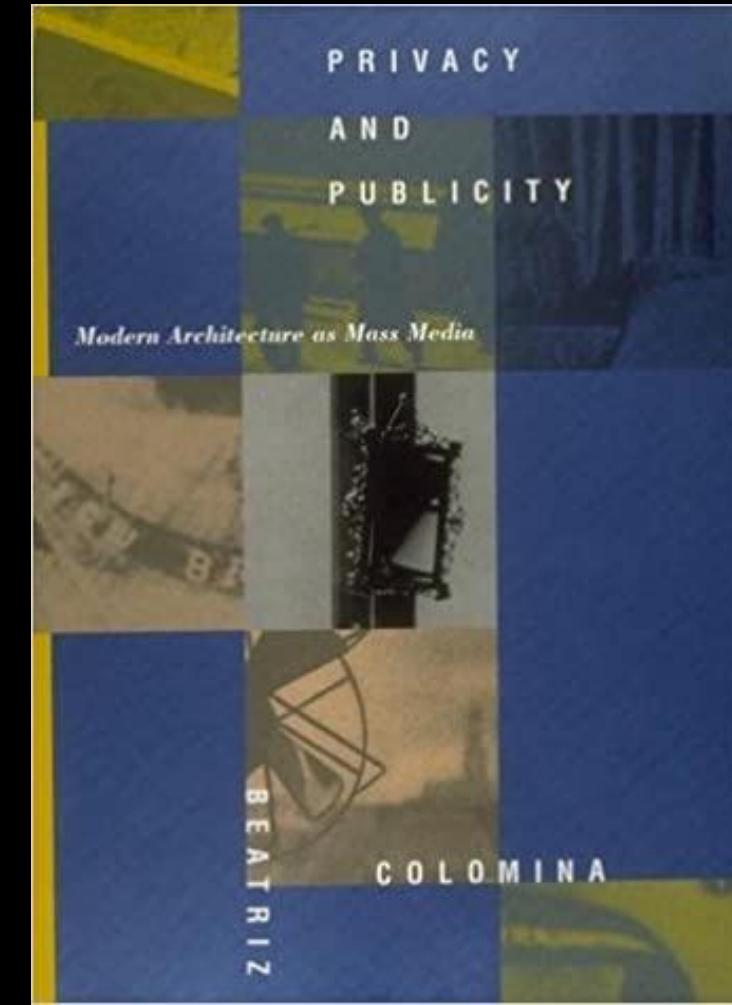
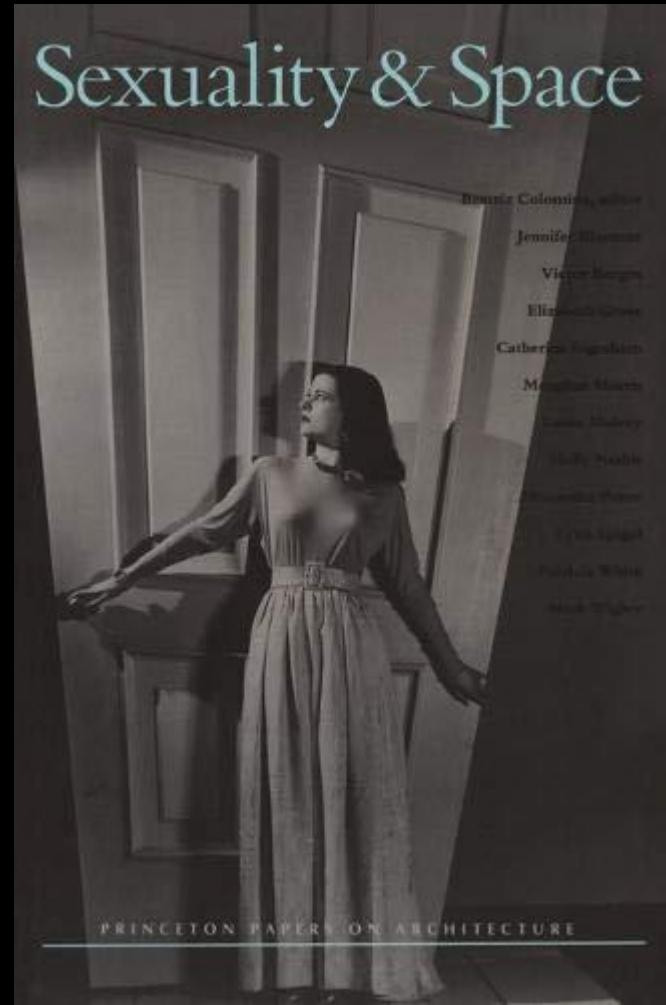
5. Záchod „Klárov“, situacní plán křižovatky s benzínovou pumpou a jednoduchým pisoárem.

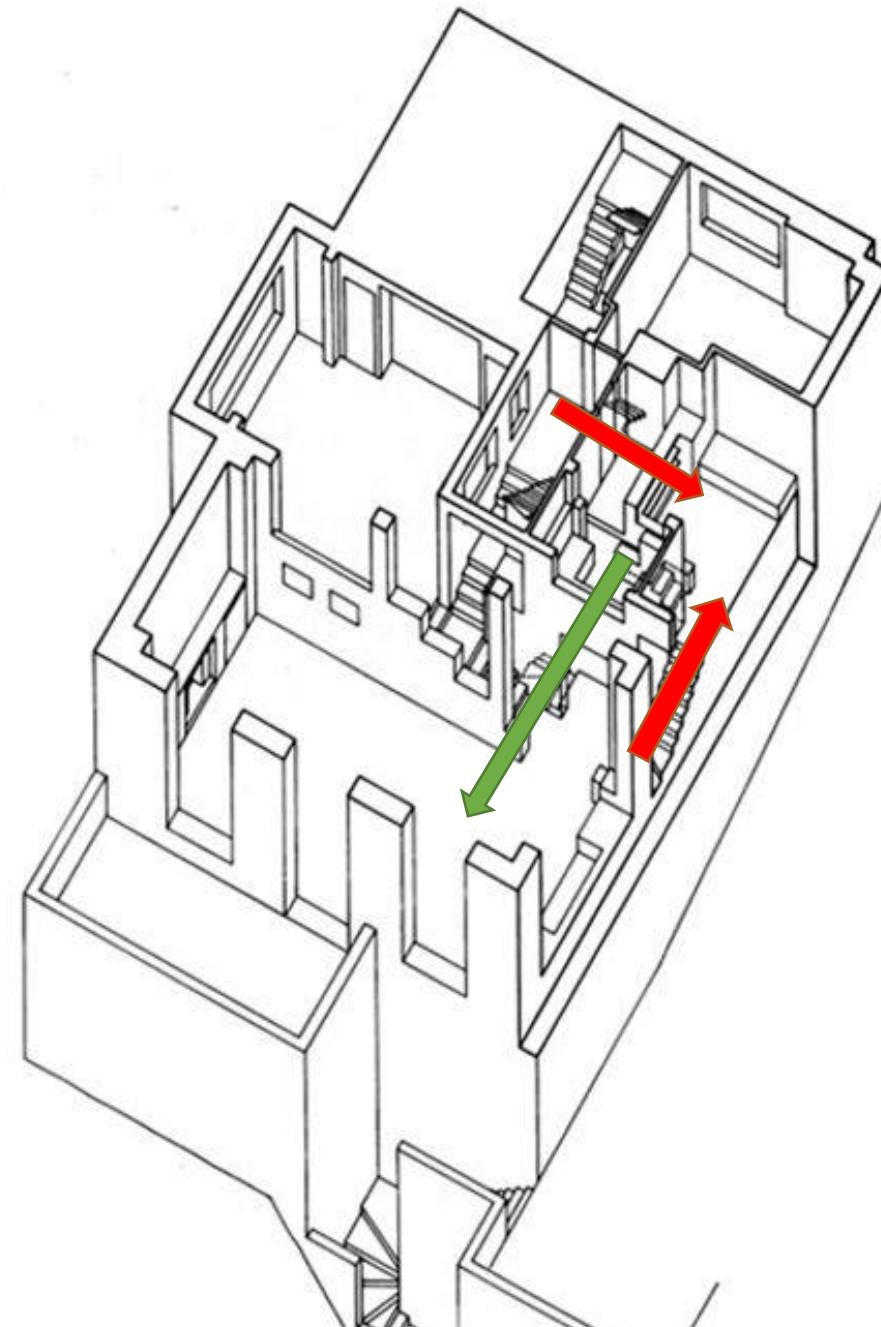
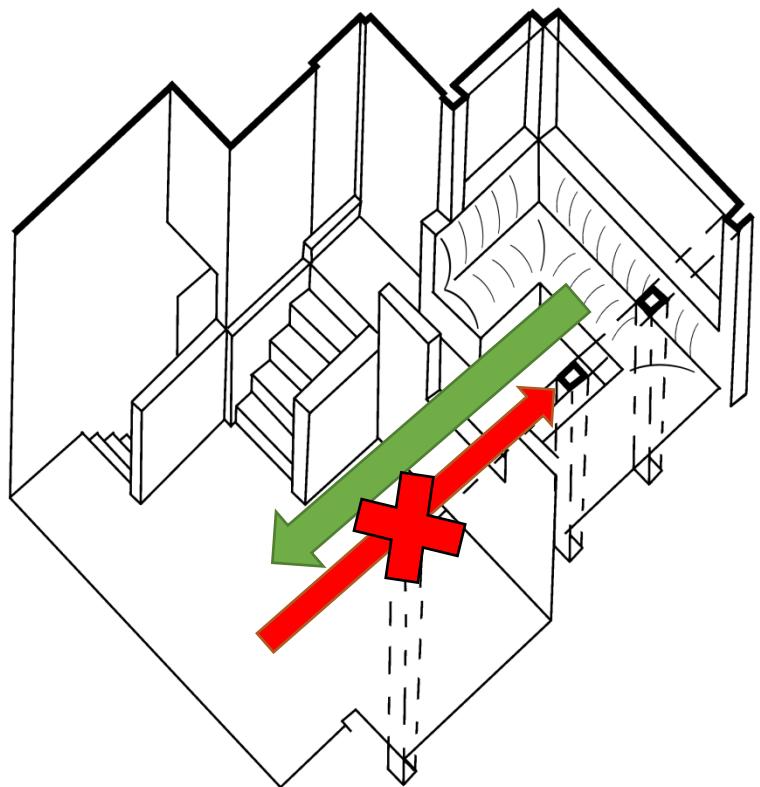

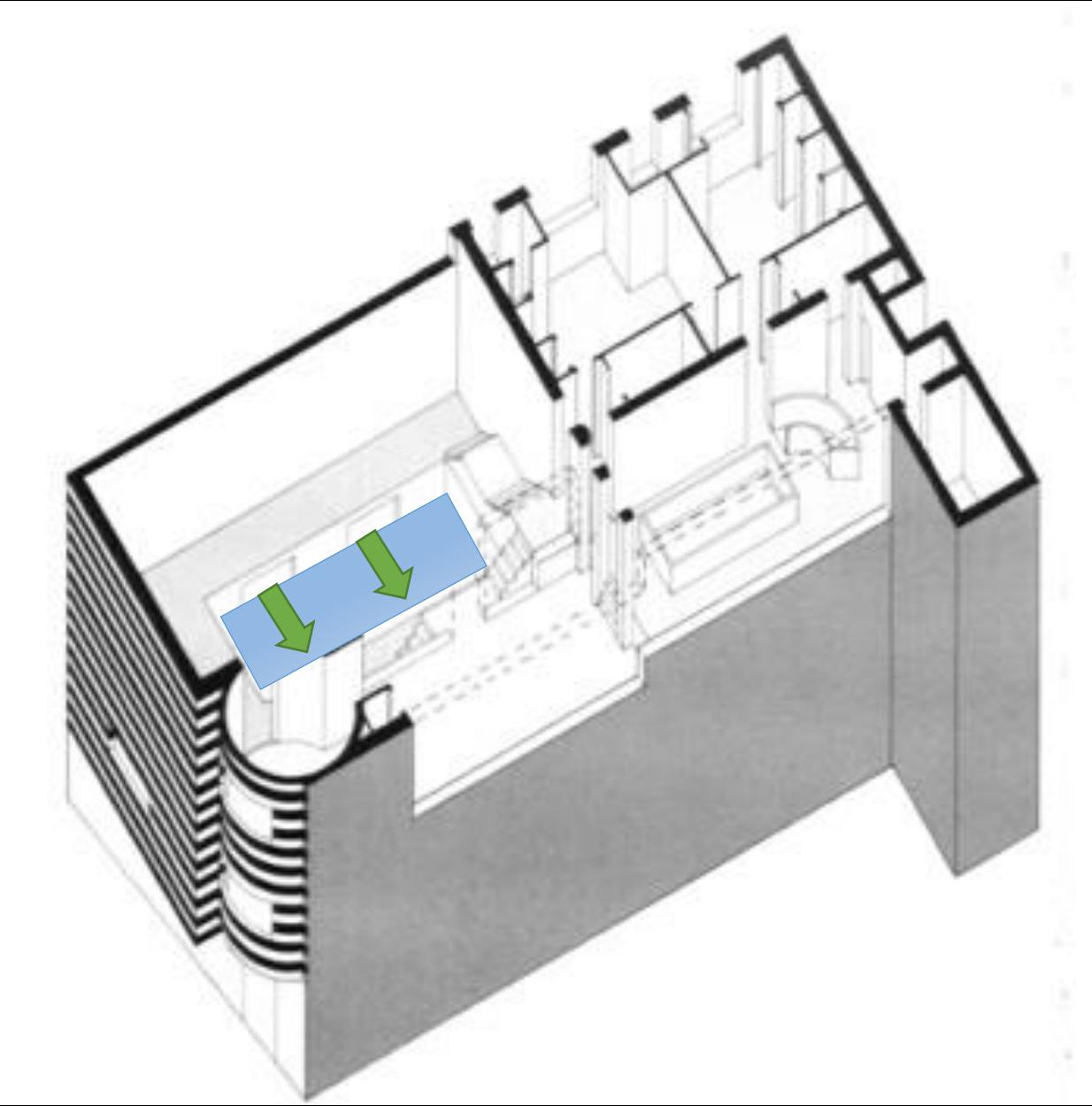
6. Záchod typu „kolotoč“, vlevo pohled zepředu, vpravo půdorys.

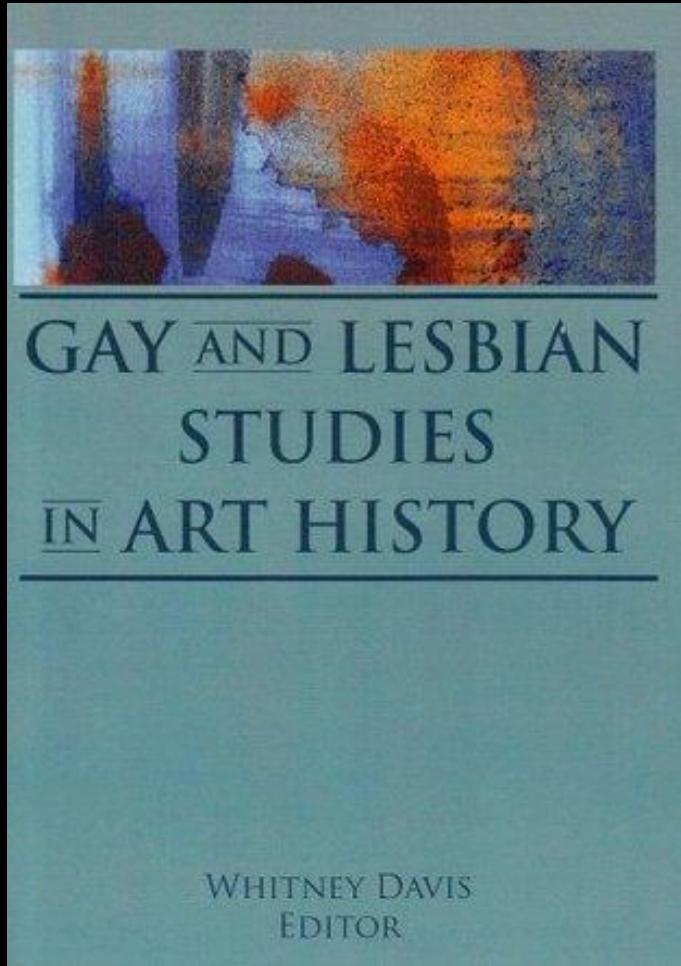
Beatriz Colomina

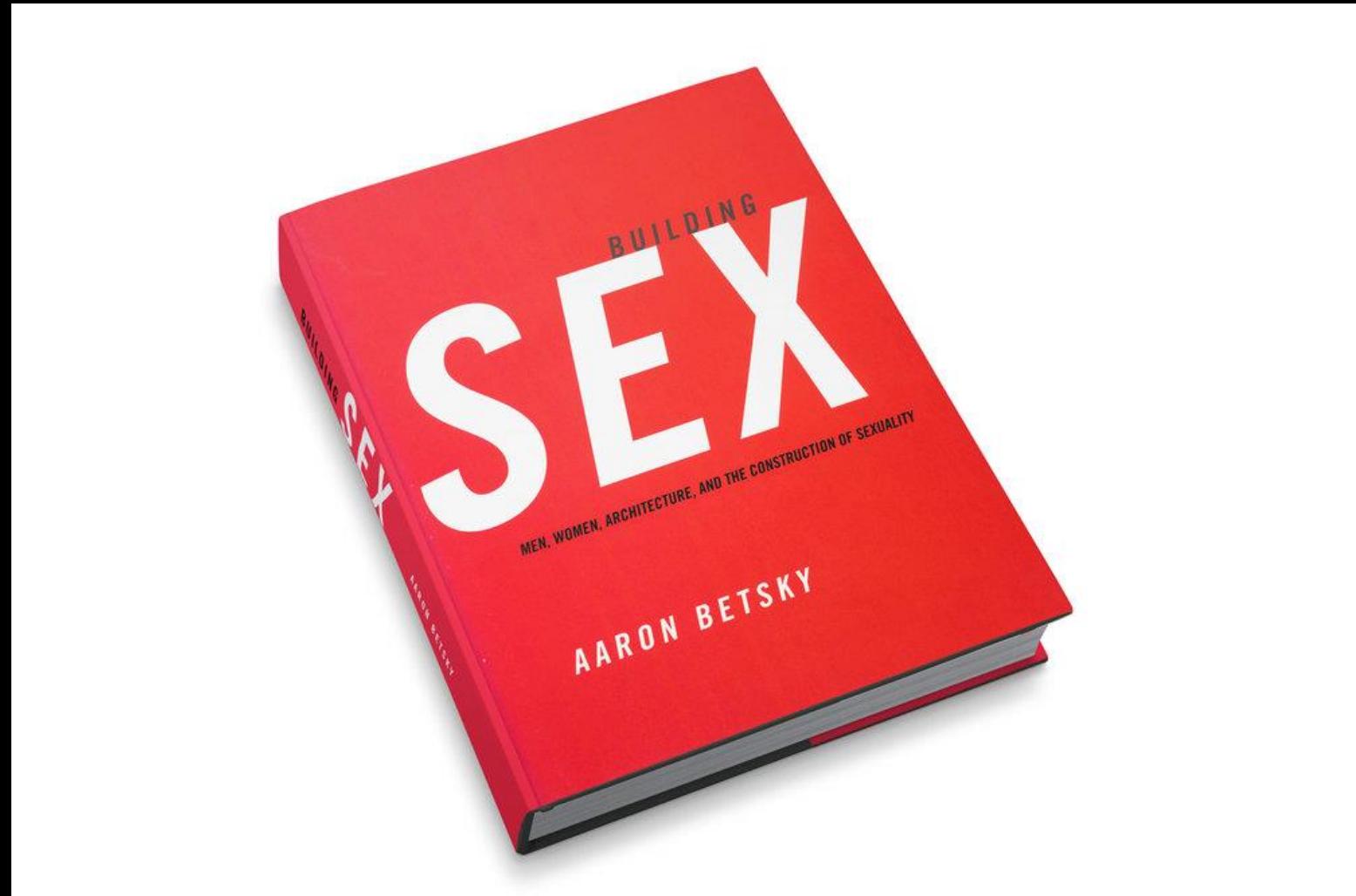

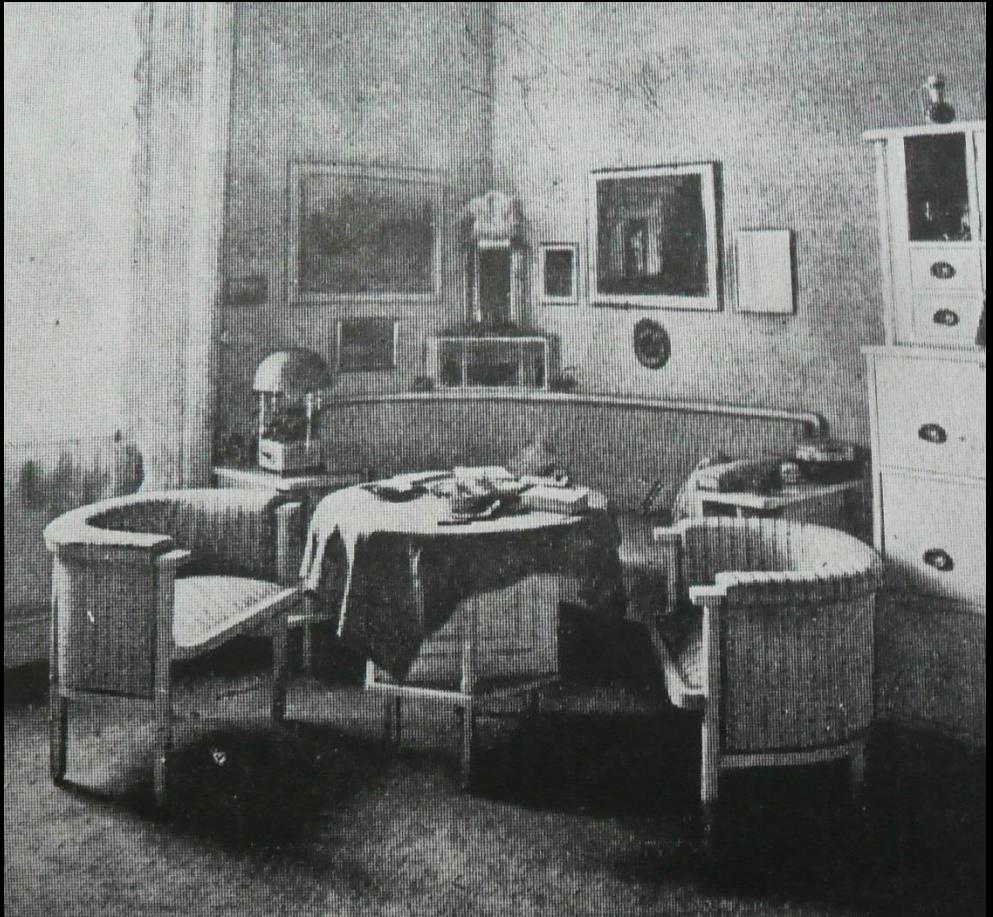

Whitney Davis

Aaron Betsky

• Jan Kotěra, dámský pokoj, asi 1911

• Otakar Novotný, ženský budoár, 1927

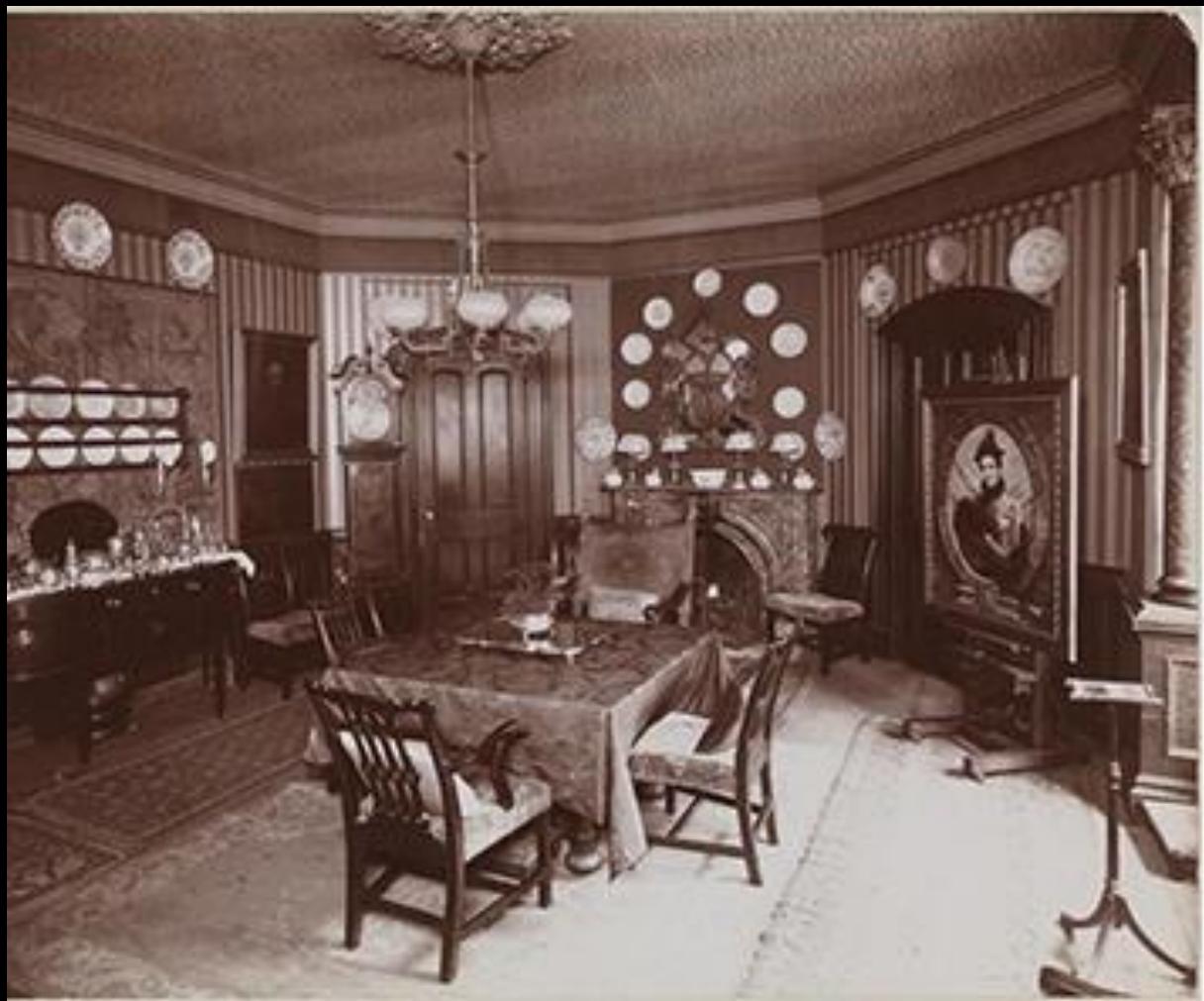

- Adolf Loos: dámský budoár a pánská pracovna, Müllerova vila v Praze, 1928–1930

Qu^eer *Space*

Architecture and Same-Sex Desire

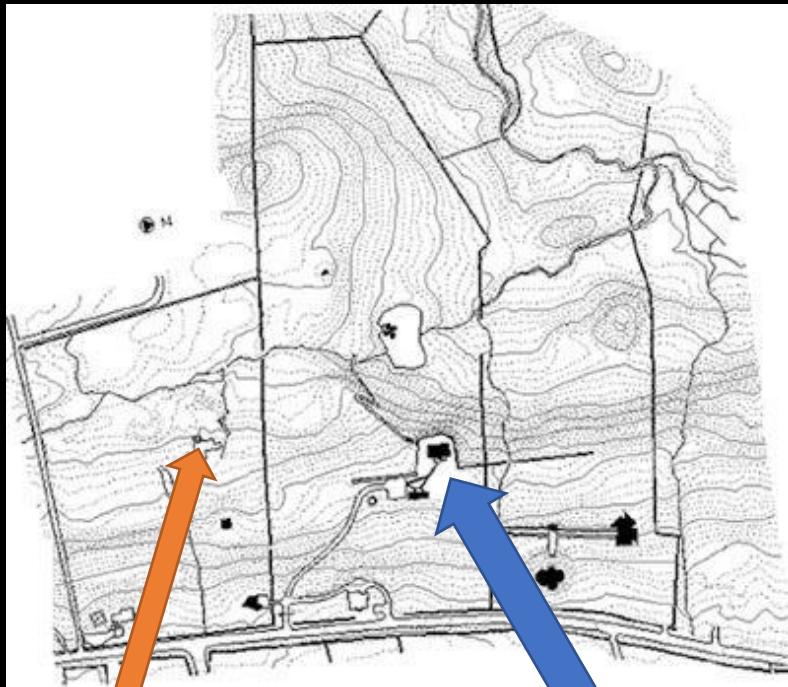
AARON BETSKY

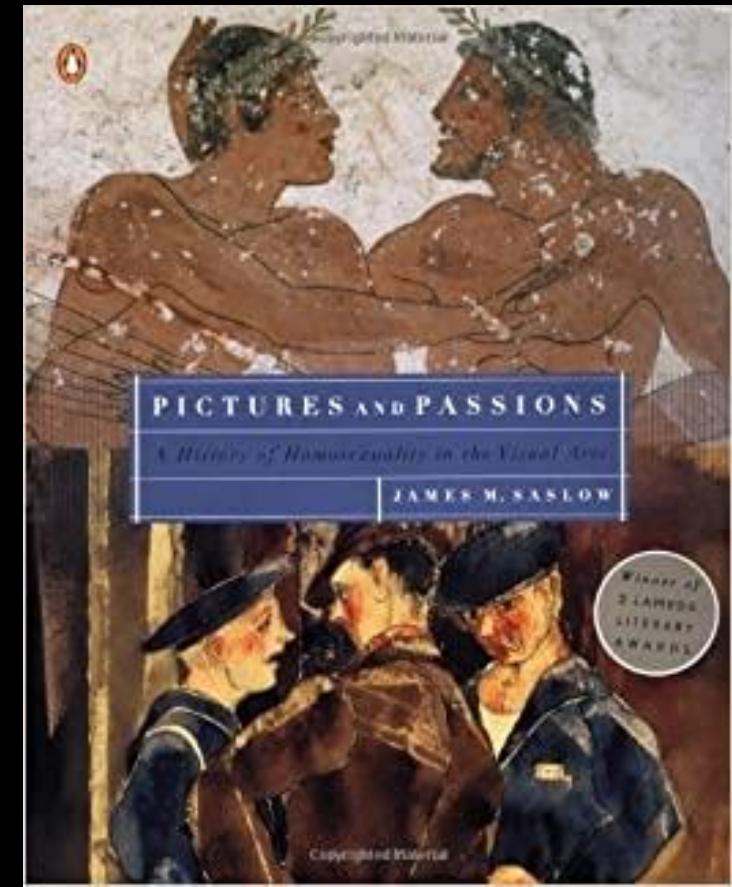
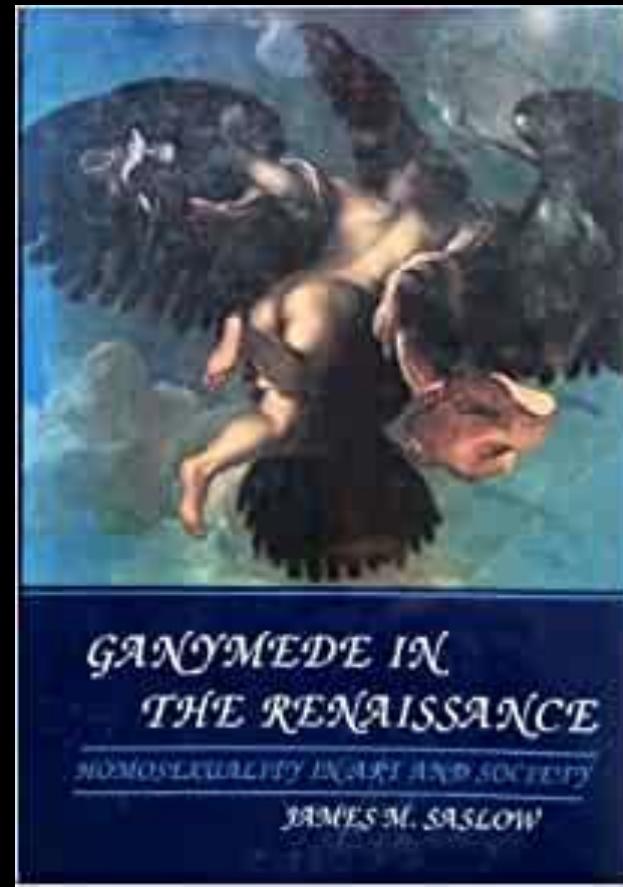
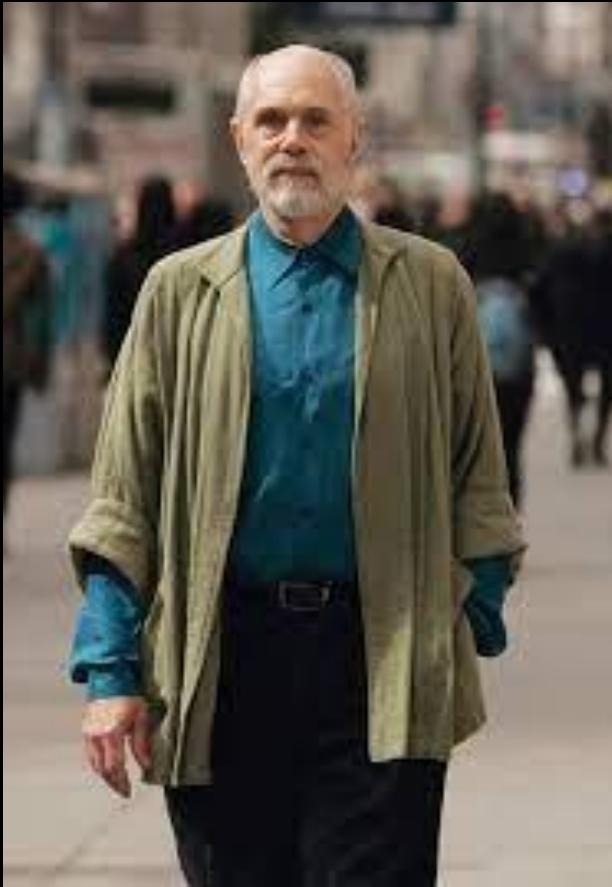
- Elsie de Wolfe, jídelna, 1896 a 1898

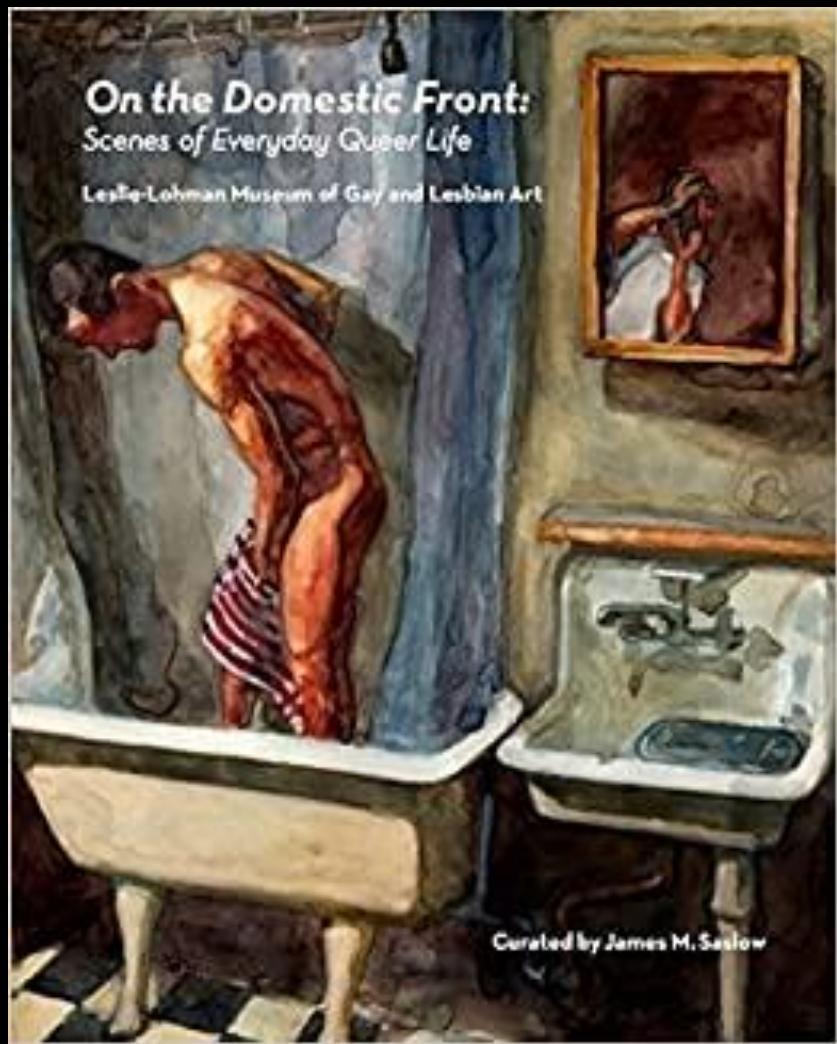

• Skleněný dům Philipa Johnsona, 1949

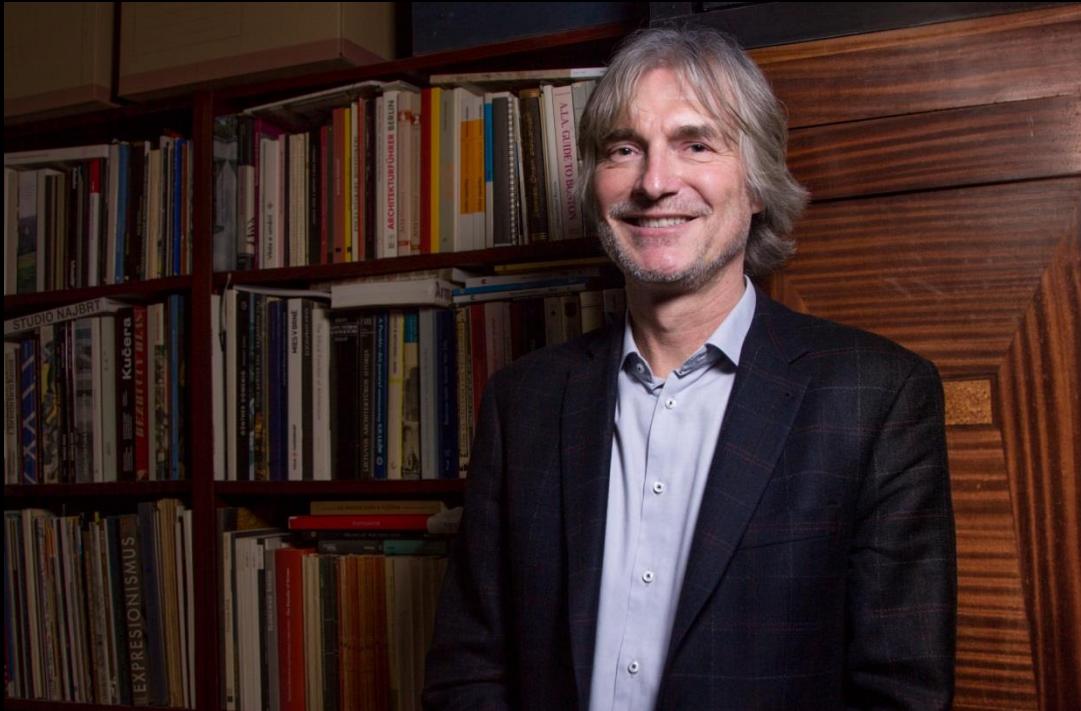

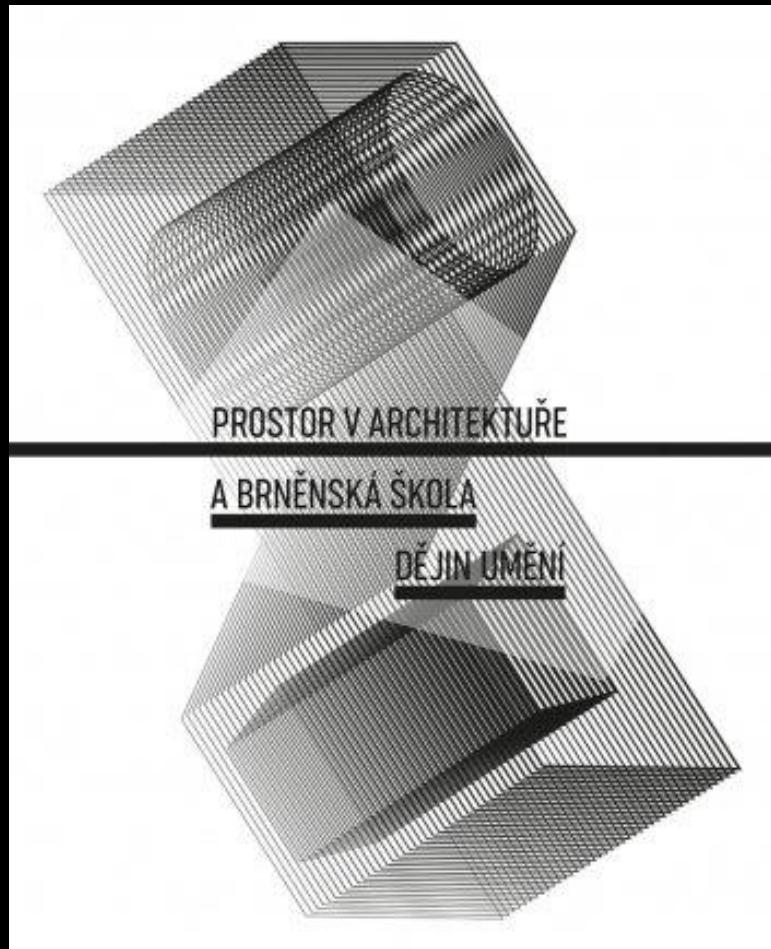
James Saslow

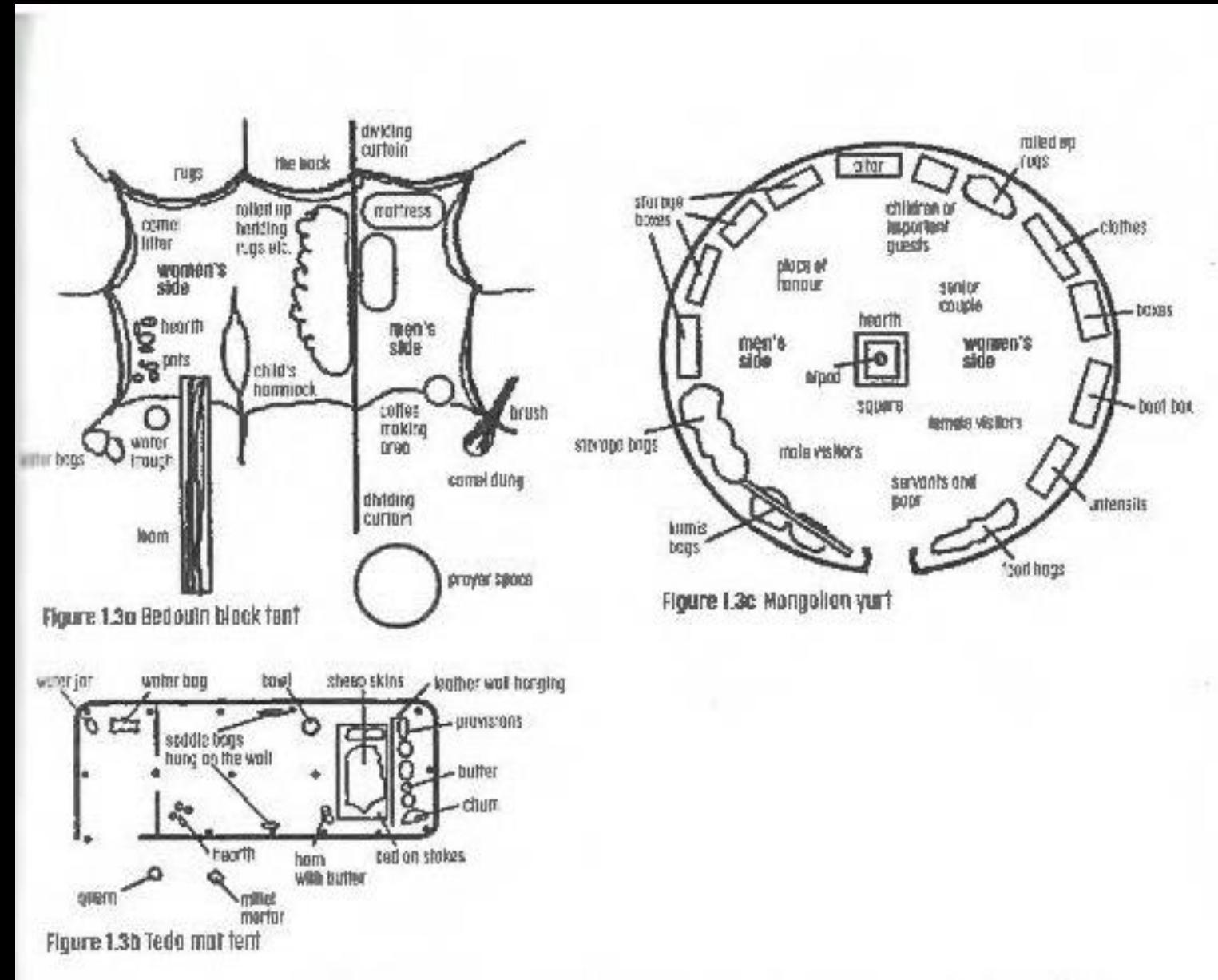

Jindřich Vybíral

Julienne Hanson:
*Decoding Homes and
Houses*

Karol Radziszewski a QAI

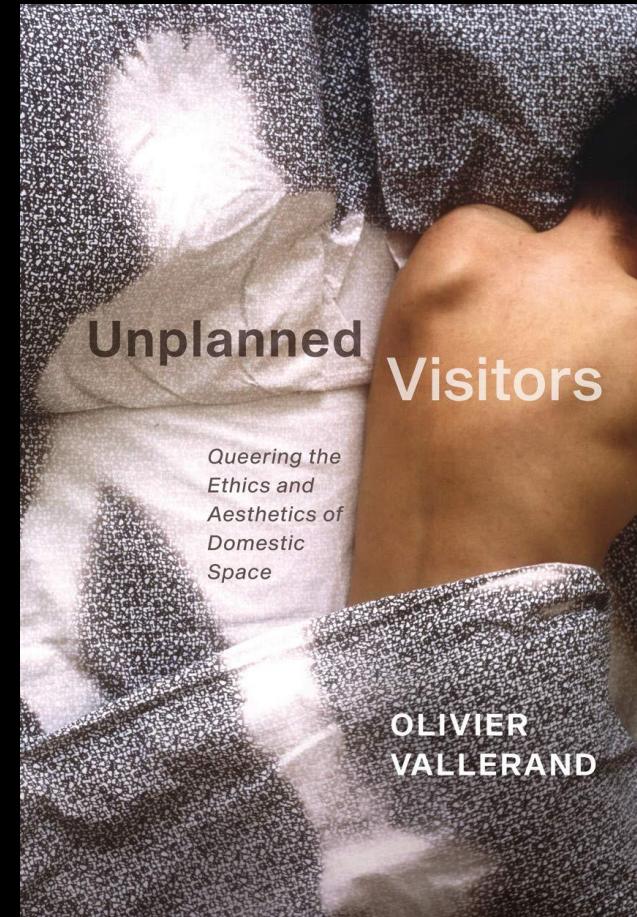

who introduced me to the broader social circles of contemporaneous homosexuals,

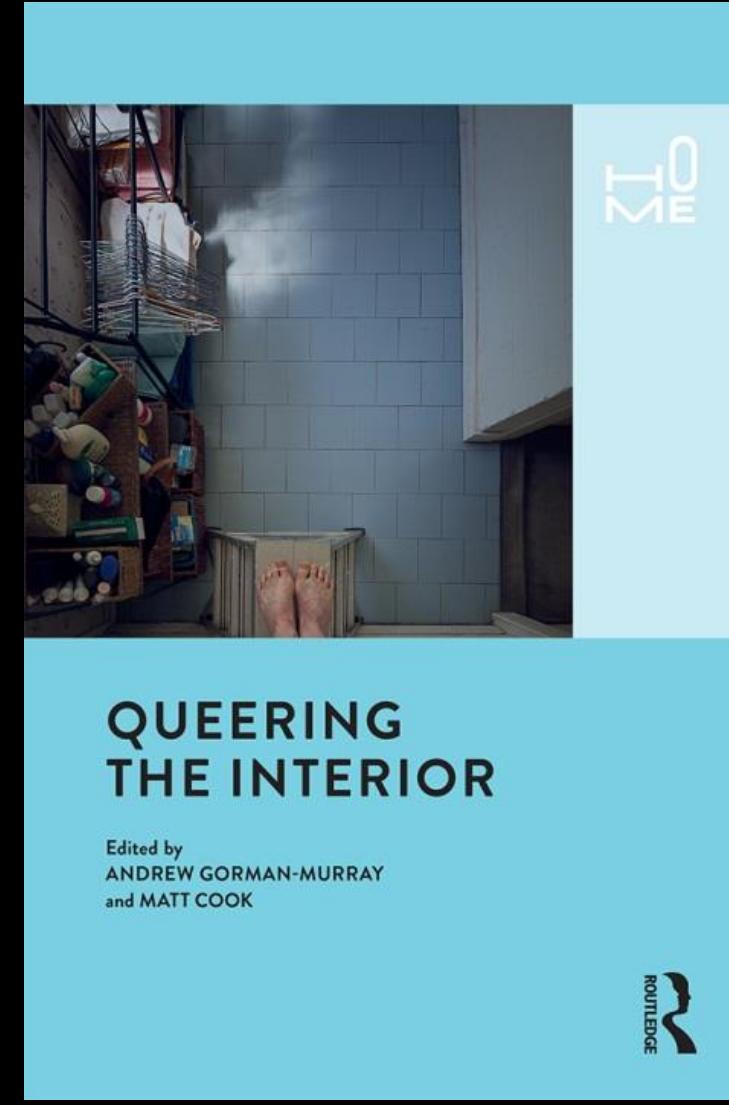
Oliver Vallerand

Sheats–Goldstein Residence, 1961–1963, John Lautner

Matt Cook

"Spaces of Desire", Prague, Jaroslav Fragner Gallery
(ARCHITECTURA), 08/05 – 09/29/2018

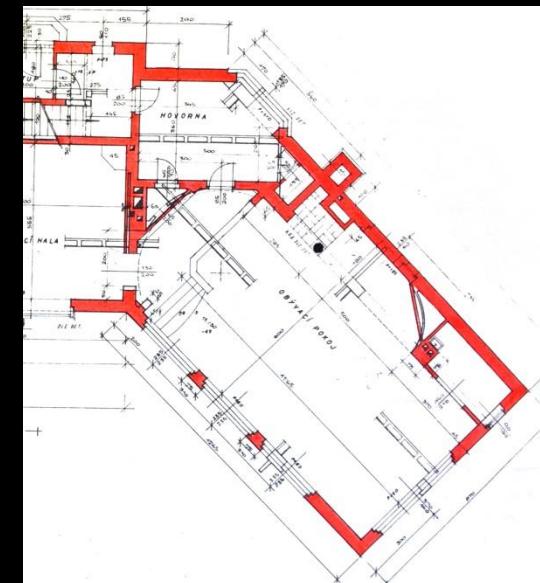

Miloš Havel
(1899–1968)

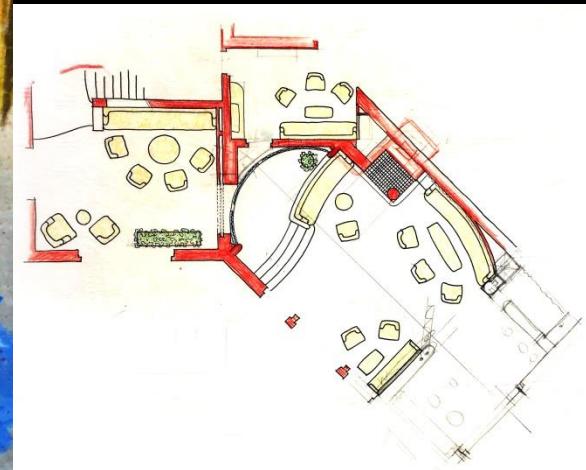

Vladimír Grégr (1901–1943)

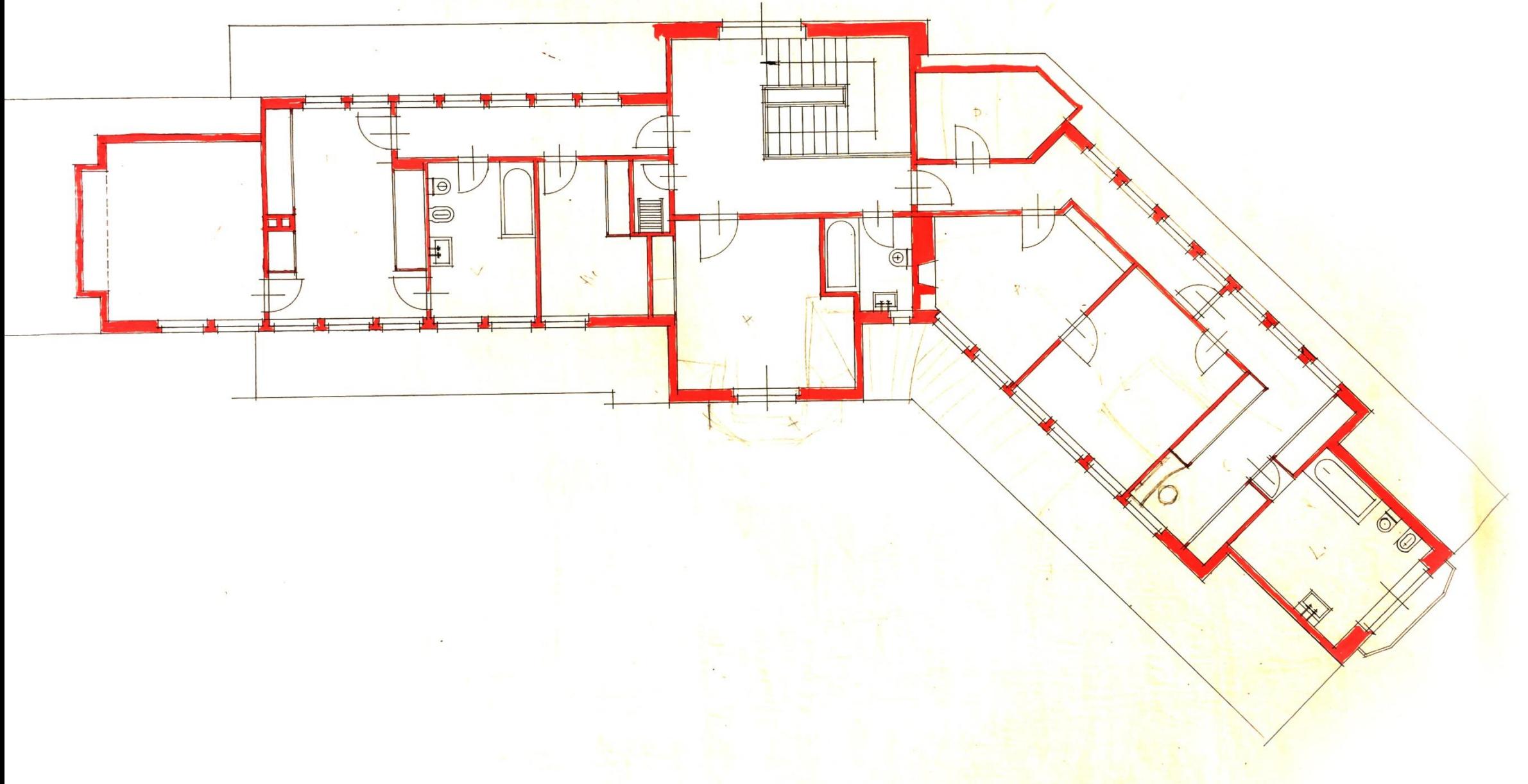

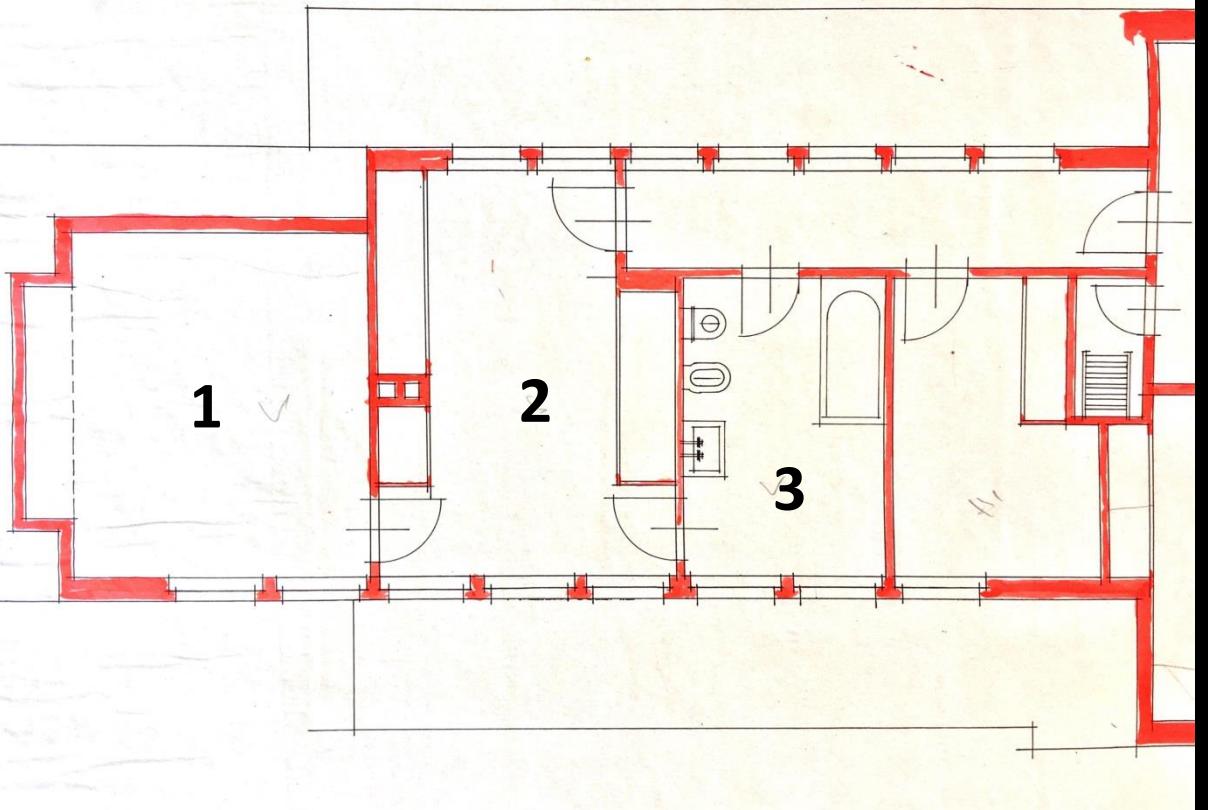
Vladimír Grégr: 1st version of the Living Room

Vladimír Grégr: final version of the Living Room

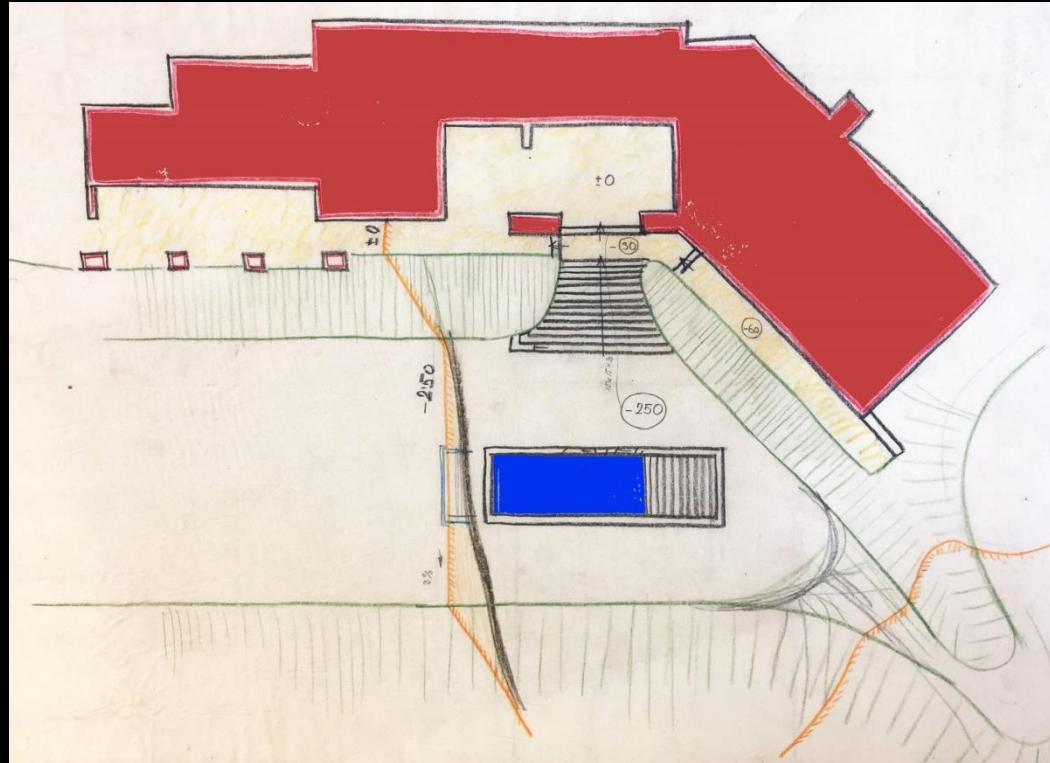
Vladimír Grégr: 1. patro

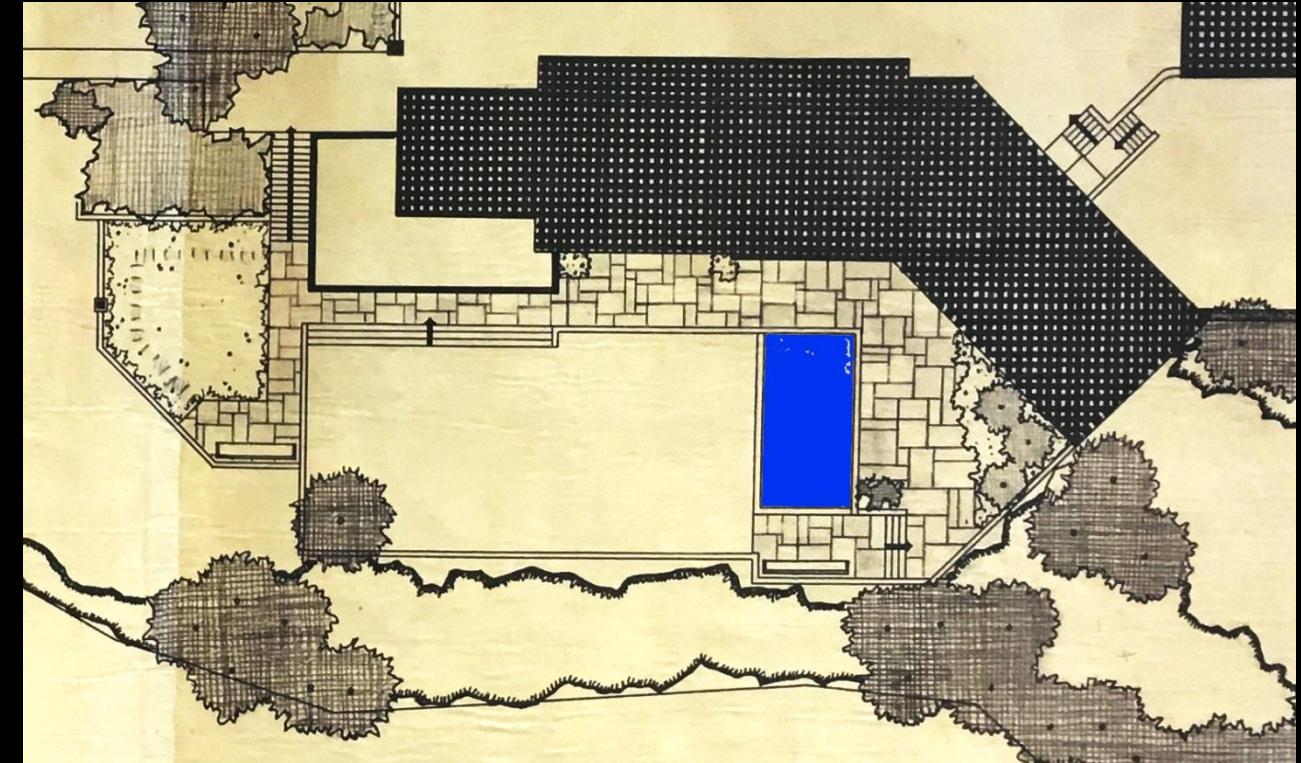
Lady's Wing:
1 — ložnice, 2 — šatna, 3 — koupelna

Master's Wing: ložnice, 6 — šatna,
7 — koupelna

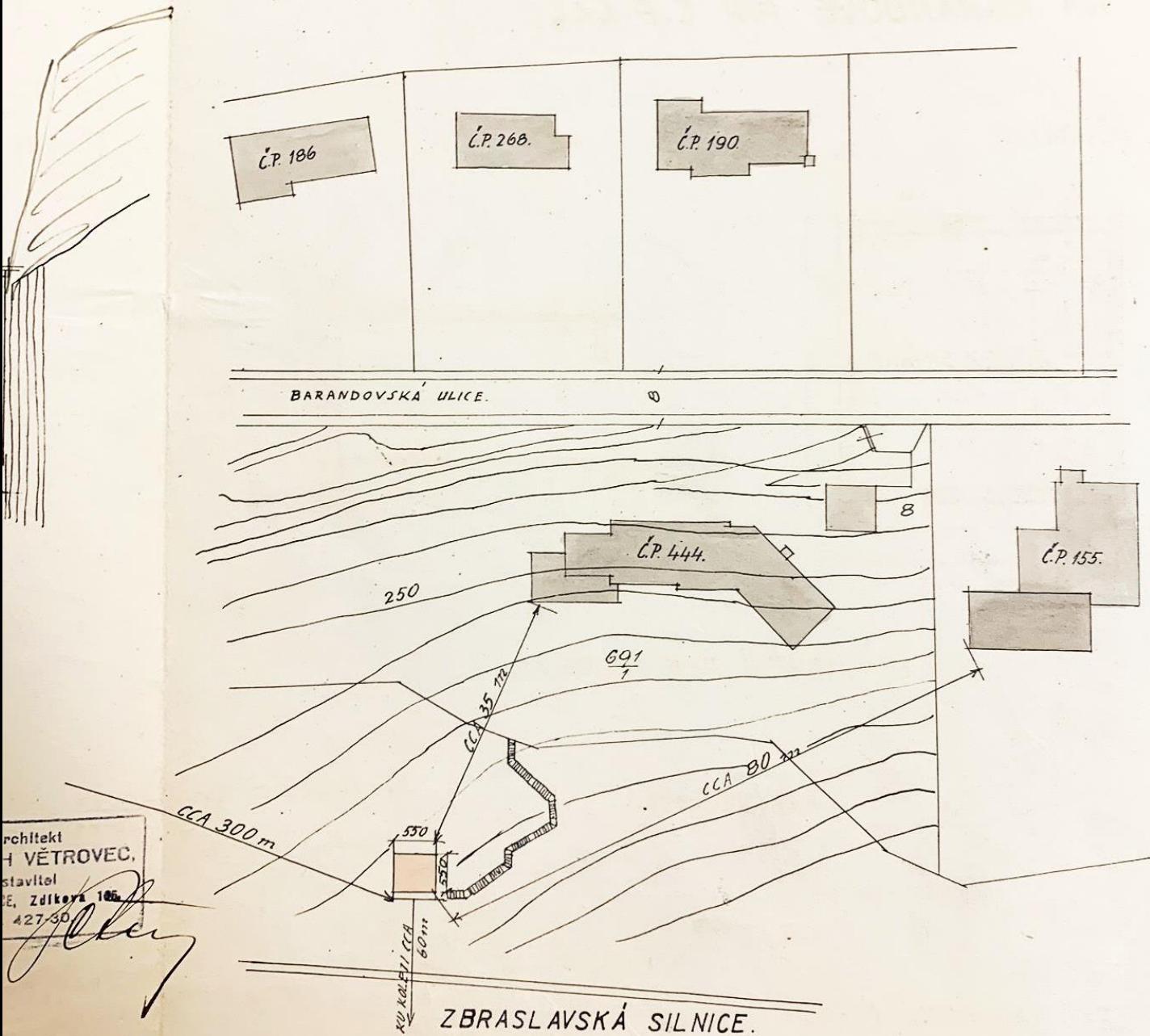

1st version of the swimming pool

Final version of the swimming pool

SITUACE 1:720.

Jiří Karásek ze Lvovic
(1871–1951)

Wlastimil Hofman: *Ganymédes*,
1924

Ladislav Fuks (1923–1994)

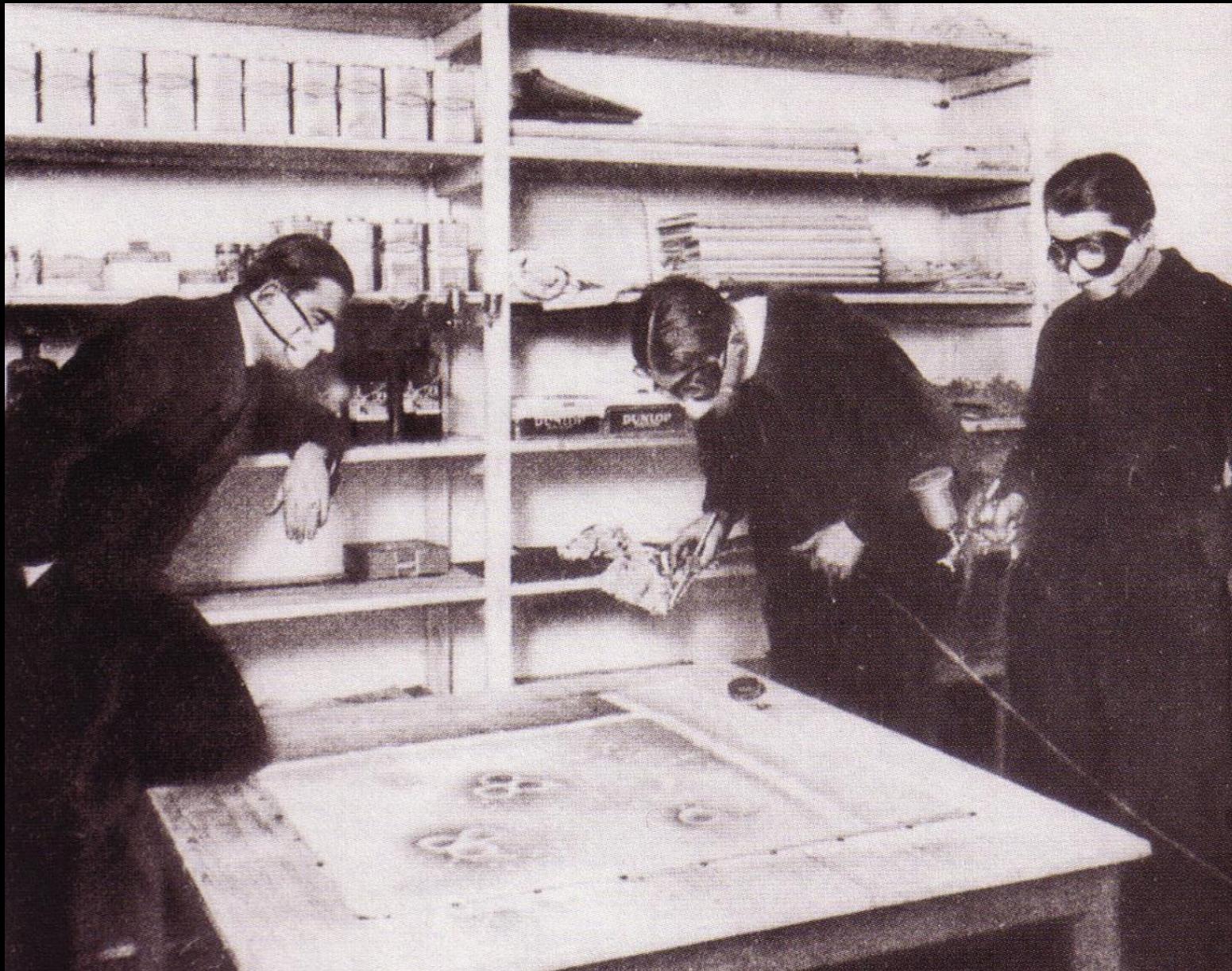

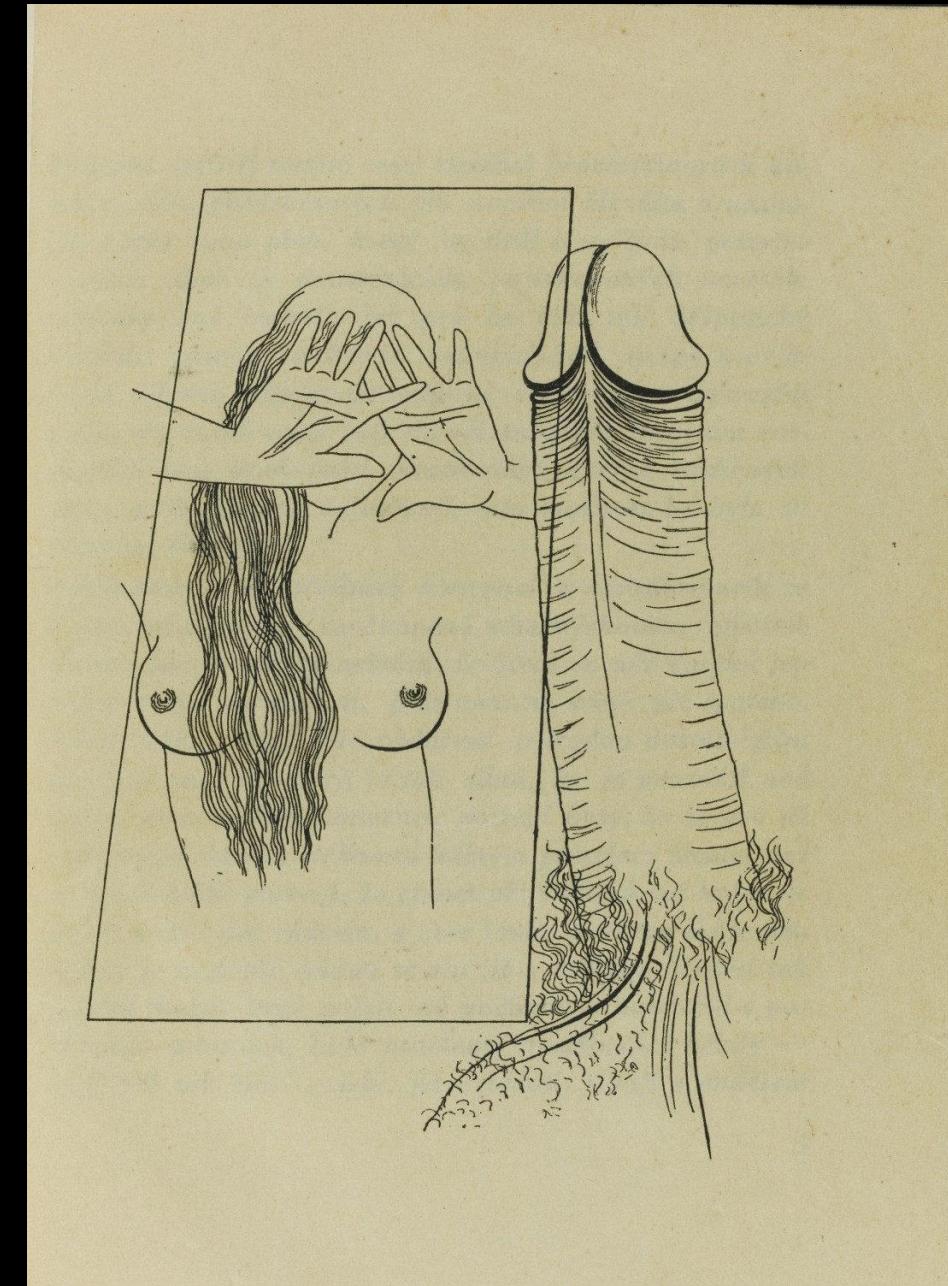
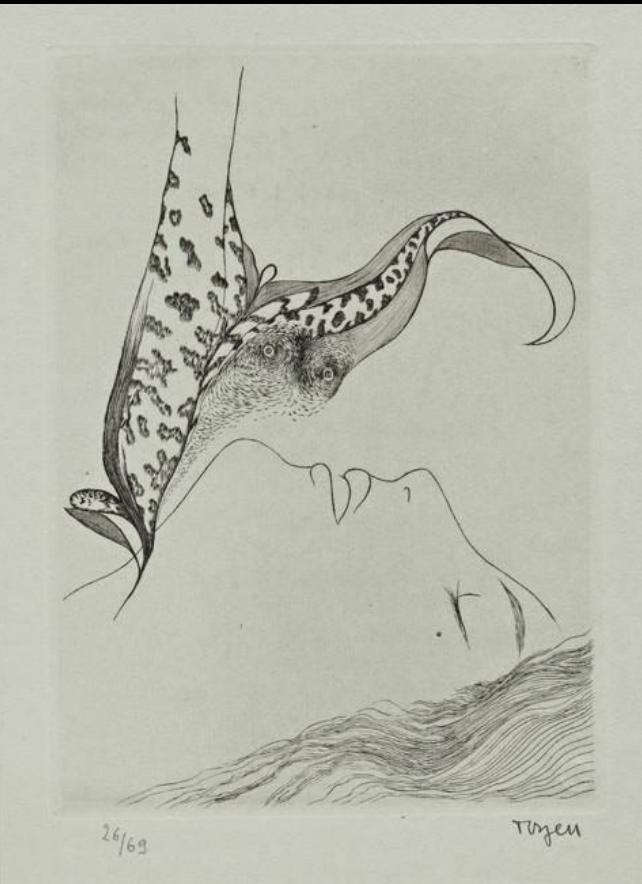
Sbírka kuriozit na zámku
Kynžvart

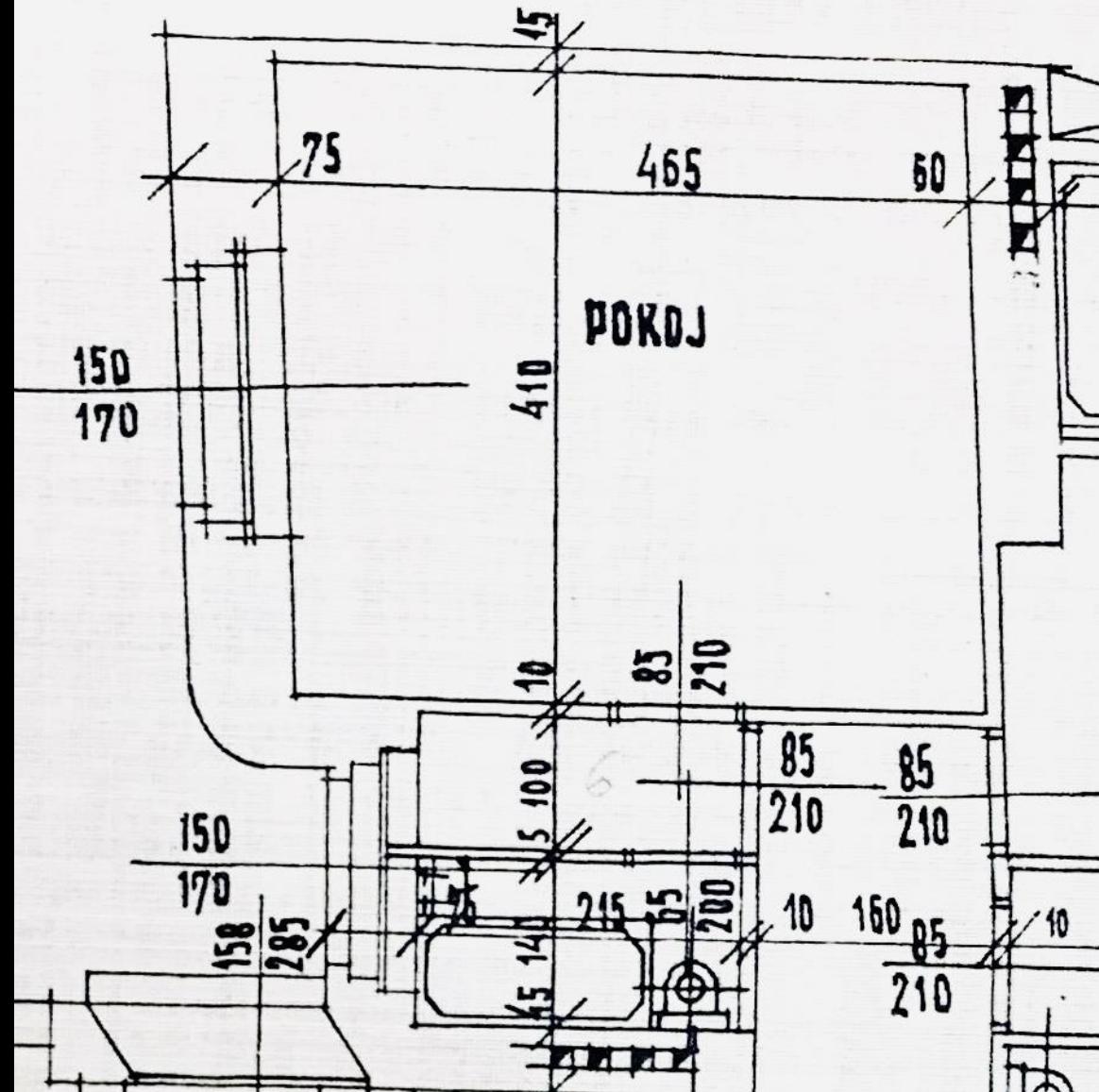
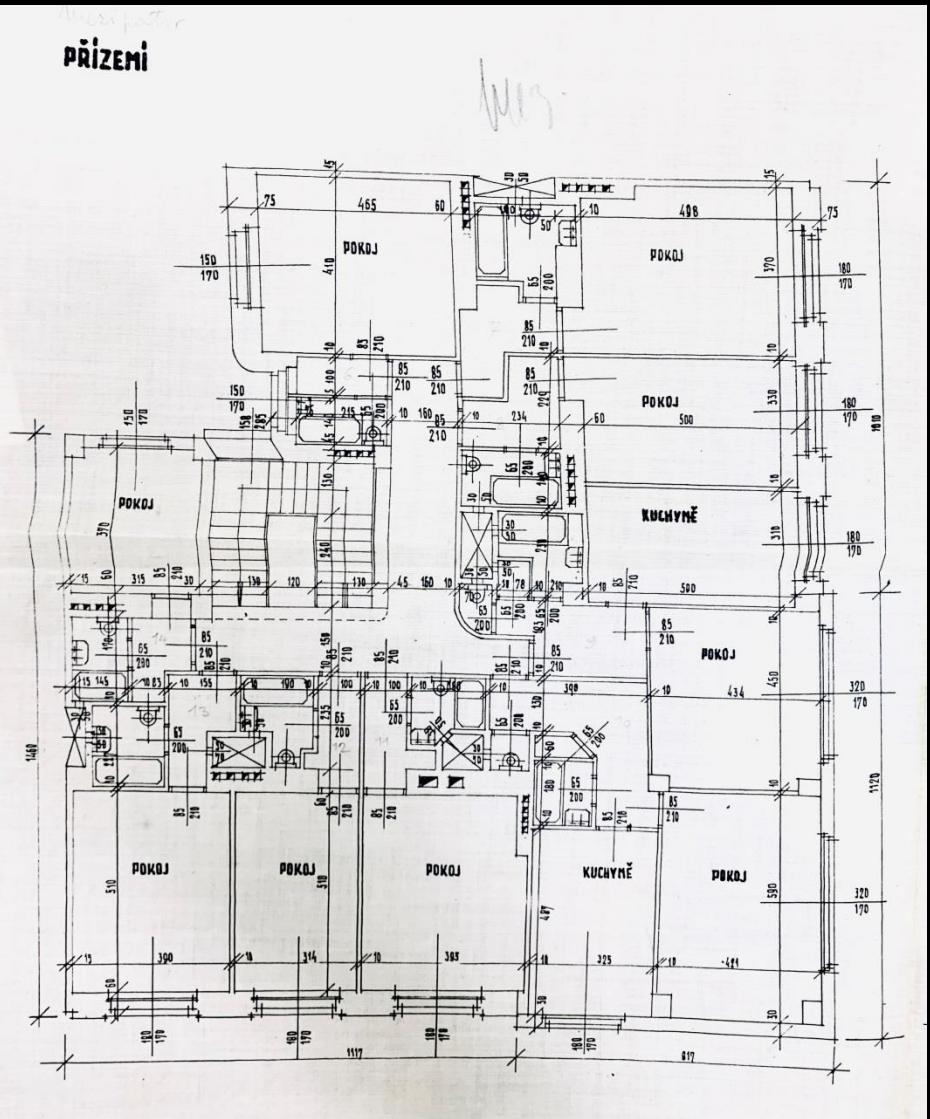

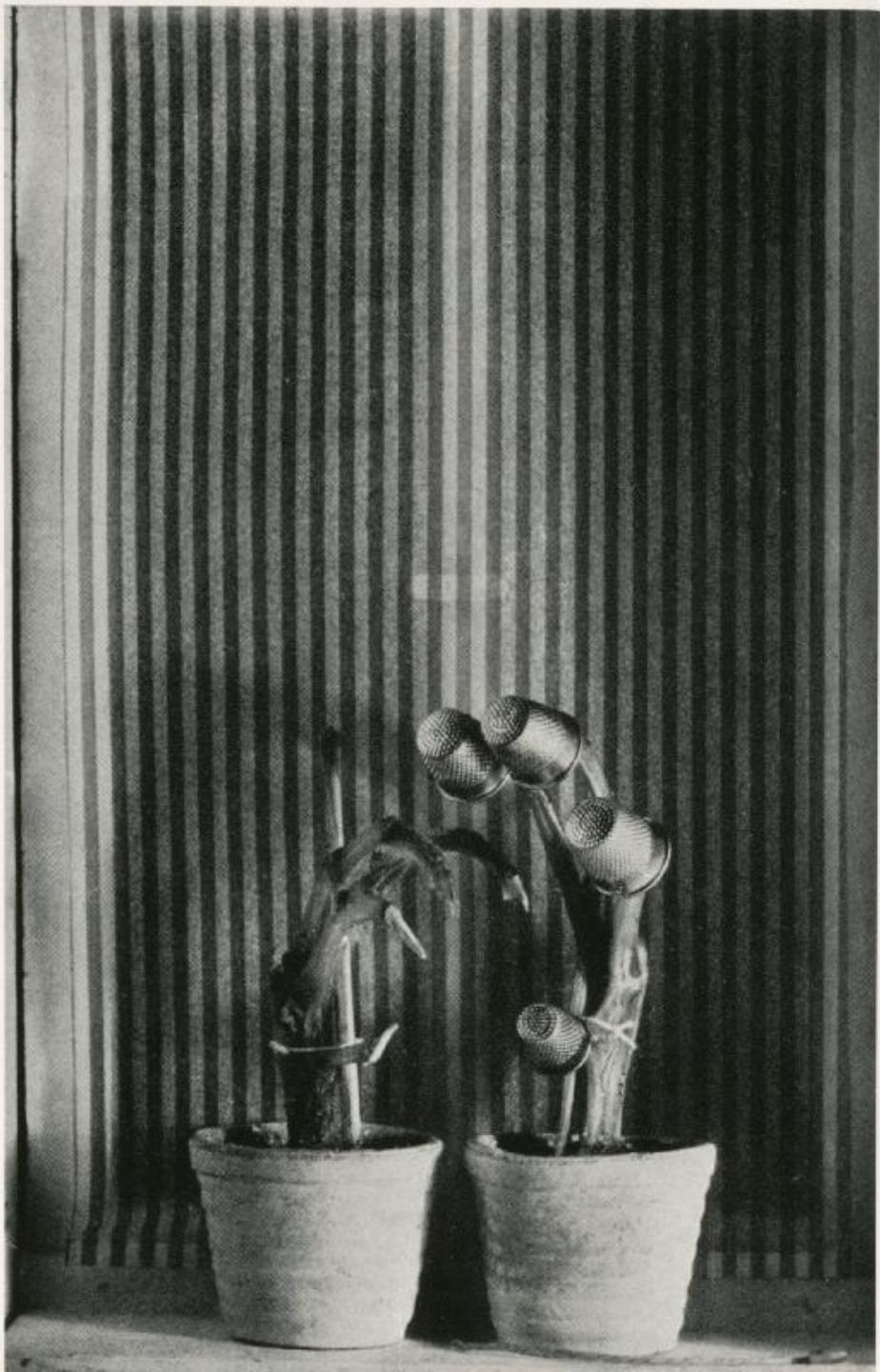
Toyen (1902–1980)

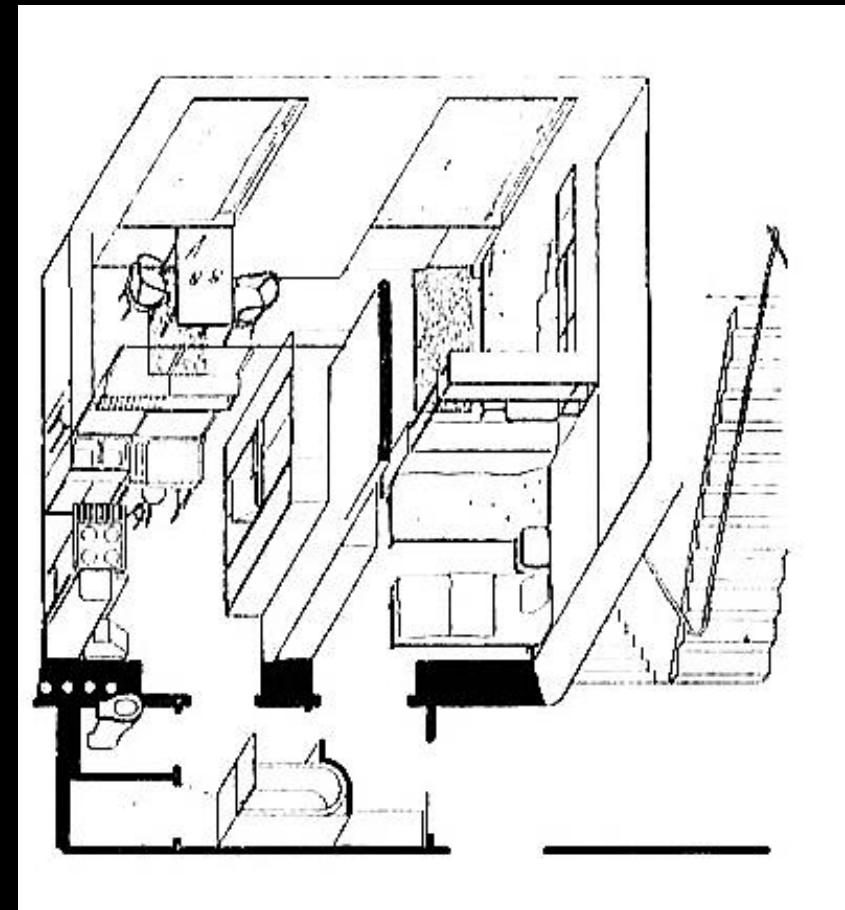
PŘÍZEMÍ

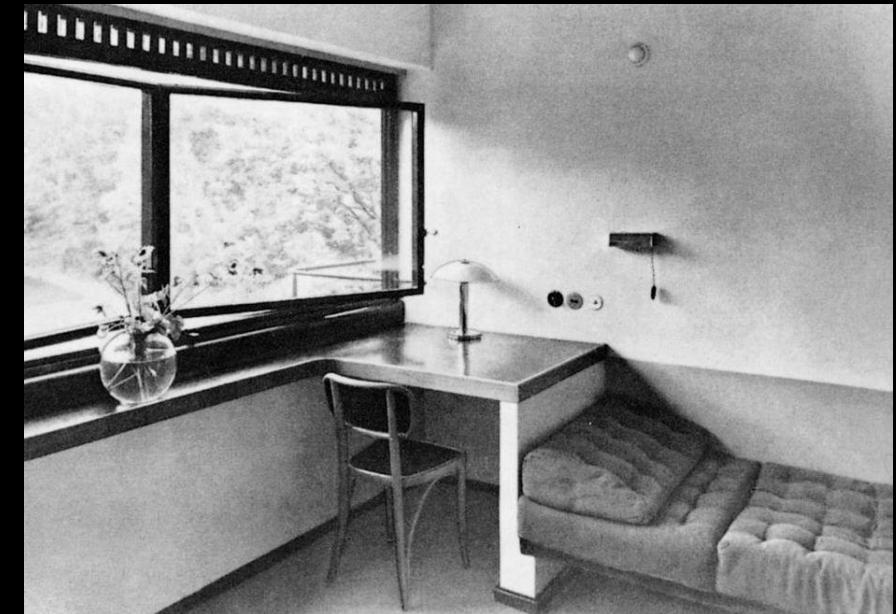

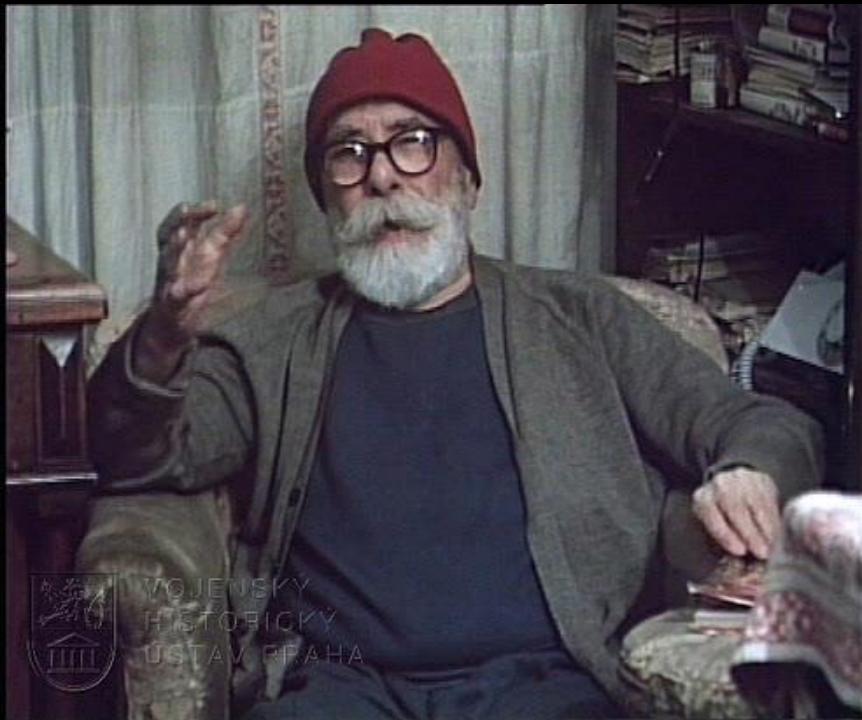
Karel Teige: Minimum Dwelling, 1932

Ladislav Žák:
Minimum Dwelling,
1932

Jaromír Kejcar:
Hotel Machnáč
room, 1929–1932

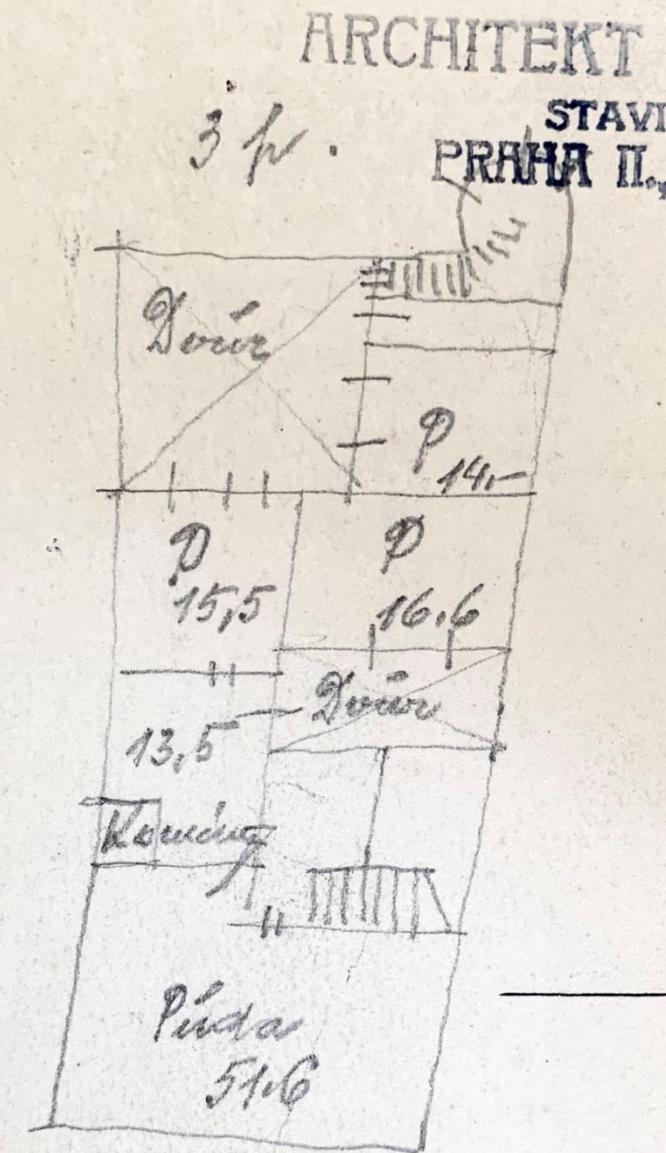
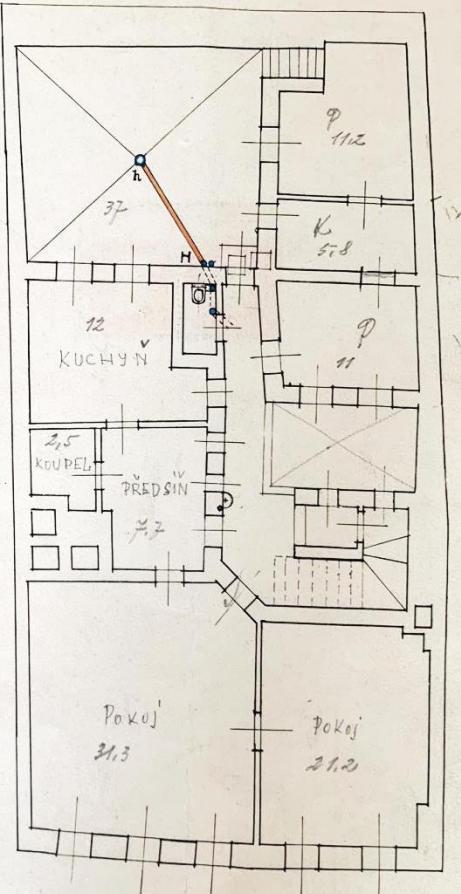
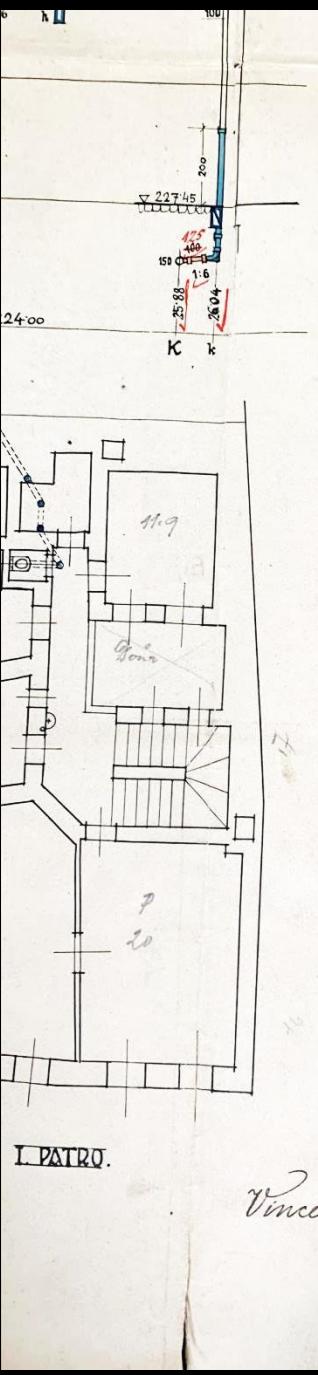

Fanouš, 50. léta

Dvojakt, 1955

Úvod

01

I. OBJECTS OF DESIRE

Za hranice měšťáctví:
Bizarní a melancholické
v malířském díle bratří
Boháčů

Hynk Látal

Teplo Domova:
Queer Domesticita
v moderní Praze

Ladislav
Zikmund - Lender

Jiné rodiny:
Obrazy queer rodičovství
v současném českém
a slovenském umění

Zuzana Štefková 24

1

II. QUEER LIVES

Umelec Štefan Leonard
Kostelníček (1900–1949):
Muž trochu tváří
Michal Mako

36

Jedna láska berlínského
malíře: Eberhardt Brucks
a Zdena Beneš

Jan Krčál

48

III. QUEER RE/VISIONS

Jindřich Chalupecký
a Duše androgyny
Překročení hranice
heteronormativity?

Marianna
Placáková

59

Teplo domova:
Queer domesticita
v moderní Praze
Ladislav
Zikmund - Lender

OF DESIRE

Vé svém příspěvku bych se rád zabýval performancemi queer prostor ve českých zemích. Ačkoli je akademická genderová a queer analýza architektury a veřejných prostor stále ve svých počátcích, rád bych na několika příkladech ukázal jak společnou, tak distinktivní povahu mezi narrativy queer prostor a jejich charakteristik a strategií západní Evropy a severní Ameriky a těch, které najdeme pouze ve středoevropské zkoumenořství 20. století.

Přestože text George Chancyho v knize Joela Sanderse *Sud* začíná větu „Neexistuje nic jako queer prostor“, může se zdát kniha *Queer Space* kritika a teoretička architektury Arona Betskyho protichůdná - tvrdí totiž, že queer prostorem se může stát doslova cokoli. Nicméně i Betsky uzavírá svůj výklad tim, že „queer prostor je něco, co není postavené, ale jen implikované a věšnu neviditelně.“ Oba se tedy shodují, že queer prostor je jen soubor situací, které se performují v dočasné queer socializaci a sexualizaci. Zatímco Betsky používá pojmy jako queer senzibilita a vytváření/konstrukce queer prostoru, Chancy nabízí mnohem funkcionalističtěji vysvětlení, když používá pojem „queer užívání“. Co abo obo tyto v mnoha ohledech preveratně a dodnes inspirativní knihu z 90. let (Sandersova kniha s Chancyho esejem je z roku 1996, Betskyho kniha vyšla v roce 1997) nevzaly v potaz bylo to, že zatímco popisovali západní svět, nevzali v potaz, že existovaly periferní části západního světa, jejichž konstrukce architektonického modernismu i queer zkušenosť byla ve 20. století v mnohem podobná, ale v mnohem také značně odlišná.

V roce 2016 jsem byl hlavním kurátorem výstavy *Prostory touhy - Spaces of Desire*, která se konala v Galerii Jaroslava Fragnera v Praze. Naším cílem bylo ukázat, jak modernismus konstruoval a udržoval stereotypy a na druhé straně, jakými strategiemi byly subvertovány. Jak se ukázalo, navzdory mnoha proklamacím architektů, outsideři i insideři Wagnerschule se pokoušeli kolem roku 1900 modernizovat architektonickou formu i funkční organizaci obytného prostoru, ale na druhé straně nadále pokračovali v udržování a reprodukcí vzorů 19. století týkajících se viditelnosti a usporádání genderového prostoru. Loosův domácí voyeurismus, esencialistické vlastnosti jako citovost, citlivost, přijímání a asvitá byly připsány „ženskosti“, zatímco racionalismus, intelektuální práce a dominanci byla připsána „mužnost“ a jejich viditelnost v domácím interiéru, jak to popsala Beatriz Colomina, nebyl zda-

Děkuji za
pozornost